

Věc T-347/03

Eugénio Branco, L^{da}

v.

Komise Evropských společenství

„Evropský sociální fond – Snížení finanční pomoci – Subdodavatelství –
Nabytá práva – Přiměřená lhůta“

Rozsudek Soudu (pátého senátu) ze dne 30. června 2005 . . . . . II - 2560

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Lhůty – Okamžik, od kterého běží lhůta – Datum události, kterou počíná běh lhůty – Důkazní břemeno*
(Čl. 230 pododst. 5 ES; jednací řád Soudu, čl. 102 odst. 2)
2. *Žaloba na neplatnost – Lhůty – Okamžik, od kterého běží lhůta – Akt, který nebyl ani zveřejněn, ani oznámen žalobkyni – Přesná znalost obsahu a odůvodnění – Povinnost vyžádat si úplný text aktu v přiměřené lhůtě, jakmile je známo, že existuje*
(Čl. 230 pododst. 5 ES)

3. *Žaloba na neplatnost – Napadený akt – Posuzování legality v závislosti na informacích, které byly k dispozici v okamžiku přijetí aktu*
(Článek 230 ES)
4. *Sociální politika – Evropský sociální fond – Pomoc financování akcí odborného vzdělávání – Rozhodnutí Komise přijaté na základě čl. 6 odst. 1 nařízení č. 2950/83 – Hodnocení komplexních skutkových a účetních situací – Soudní přezkum – Meze*
(Nařízení Rady č. 2950/83, čl. 6 odst. 1)
5. *Právo Společenství – Zásady – Ochrana legitimního očekávání – Podmínky*
6. *Sociální politika – Evropský sociální fond – Pomoc financování akcí odborného vzdělávání – Osvědčení věcné a účetní správnost údajů obsažených v žádosti o platbu zůstatku členskými státy – Následný přezkum zmíněných žádostí specializovanou organizací – Přípustnost*
(Nařízení Rady č. 2950/83; rozhodnutí Rady 83/516)
7. *Sociální politika – Evropský sociální fond – Pomoc financování akcí odborného vzdělávání – Neoprávněné využití pomoci – Povaha sankcí práva Společenství – Neexistence povahy trestního činu – Upuštění od trestních stíhání vnitrostátními orgány – Legitimní očekávání platby – Neexistence – Možnost Komise přistoupit k přezkumu případného snížení*
(Nařízení Rady č. 2950/83, čl. 6)
- 8.. *Právo Společenství – Zásady – Dodržení přiměřené lhůty – Správní řízení – Kritéria posouzení – Průtahy, které lze přičíst členskému státu – Neexistence dopadu*

1. Účastníku řízení, který se dovolává opožděnosti žaloby, přísluší, aby poskytl důkaz o dni, kdy se stala událost, kterou počíná běh lhůty. V důsledku toho pouhý podiv této strany nemůže vést

soud Společenství k určení nepřípustnosti žaloby. Nadto zpoždění vnitrostátních orgánů při oznámení napadeného rozhodnutí příjemci nelze vytýkat posledně uvedenému.

(viz bod 54)

2. Pokud účastník řízení, který se dozví o existenci aktu, který se ho dotýká, zejména pokud se tak stane prostřednictvím dopisu, v němž bylo konečné stanovisko Komise uvedeno jednoznačně, má pod sankcí nepřístupnosti povinnost vyžádat si v přiměřené lhůtě jeho úplný text pro účely získání přesné znalosti jeho obsahu a jeho odůvodnění. Tedy, pokud mu byl sdělen pouze návrh rozhodnutí, k němuž uplatnil své připomínky, nemá povinnost dotazovat se na případné přijetí sporného rozhodnutí.

(viz bod 75)

(viz bod 55)

3. V rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES musí být legalita dotyčného aktu Společenství posouzena v závislosti na skutkových okolnostech oznámených orgánu ke dni, kdy byl akt přijat.

(viz bod 70)

aby přistoupila k hodnocení komplexních skutkových a účetních situací, disponuje Komise v této oblasti širokou posuzovací pravomocí. V důsledku toho musí být kontrola tohoto posouzení soudem Společenství omezena na prověření neexistence zjevně nesprávného posouzení údajů ve věci.

5. Právo dožadovat se ochrany legitimního očekávání předpokládá současné splnění tří podmínek. Zaprvé musely být zúčastněné osobě poskytnuty veřejnou správou Společenství přesné, bezpodmínečné a shodné záruky, vyplývající z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé tyto záruky musejí být takové povahy, že z nich vznikne legitimní očekávání u toho, komu jsou určeny. Zatřetí musejí být poskytnuté záruky v souladu s použitelnými normami.

(viz bod 102)

4. Jelikož může použít čl. 6 odst. 1 nařízení č. 2950/83, kterým se provádí rozhodnutí č. 83/516 o úkolech Evropského sociálního fondu, přimět Komisi k tomu,

6. Z článku 2 odst. 2 rozhodnutí 83/516 o úkolech Evropského sociálního fondu vyplývá, že zúčastněné členské státy ručí

za řádné dokončení akcí financovaných Fondem. Krom toho na základě čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2950/83, kterým se provádí rozhodnutí 83/516, může Komise přistoupit k prověření žádosti o platbu zůstatku, „aniž by tím byly dotčeny kontroly uskutečněné členskými státy“. Tyto povinnosti a pravomoci členských států nejsou předmětem žádného časového omezení. Z toho vyplývá, že věcné a účetní osvědčení údajů uvedených v žádosti o platbu zůstatku akce odborného vzdělávání ve smyslu čl. 5 odst. 4 druhé věty nařízení č. 2950/83 nezakazuje členskému státu provést nový přezkum po podání žádosti o platbu zůstatku. Krom toho nic nebrání tomu, aby členský stát pro uskutečnění tohoto nového přezkumu použil organizaci specializovanou na účetní a finanční audit.

orgánu Společenství povinnost rozhodnout při plné znalosti věci odůvodňuje, aby Komise odložila rozhodnutí, především když vnitrostátní soud dospívá k rozhodnutí o existenci podvodných skutečností, nepředstavuje však překážku tomu, aby Komise uskutečnila přezkum případného snížení své pomoci na základě administrativního šetření specializované organizace poté, co bylo od stíhání upuštěno v důsledku promlčení.

(viz bod 108)

(viz bod 104)

7. Okolnost, že bylo upuštěno od trestního stíhání zahájeného proti žalobkyni, nemůže založit její údajné legitimní očekávání platby pomoci. Z článku 6 nařízení č. 2950/83, kterým se provádí rozhodnutí 83/516 o úkolech Evropského sociálního fondu totiž vyplývá, že právo Společenství nekvalifikuje jako trestný čin neoprávněné využití pomoci z Evropského sociálního fondu. Proto, i když zásada řádné správy ukládající
8. Přiměřenost trvání správního řízení se posuzuje v závislosti na okolnostech každé věci a zejména na kontextu, v němž se nachází, na jednotlivých procesních fázích, jež následovaly, na složitosti věci, jakož i na významu věci pro různé dotčené účastníky řízení. Sled událostí, poznamenaný složitostí soudních a správních řízení na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství, jakož i tím, že se Komise nakonec nemohla opřít o trestní rozhodnutí, umožňují konstatovat, že každá z procesních fází předcházejících přijetí napadeného aktu proběhla v přiměřené lhůtě. Ostatně, sporné

rozhodnutí bylo oznámeno Komisí včas tomu, komu bylo určeno. Pokud se členský stát, který má povinnost informovat žalobkyni opozdí s oznámením uvedeného rozhodnutí, toto zpoždění

nelze přičítat Komisi, zatímco pouze průtahy, které lze přičítat posledně uvedené, mohou vést k učinění závěru, že došlo k nedodržení přiměřené lhůty.

(viz body 114, 120, 122)